

معماری بیونیک به صورت کاربردی

ارائه راهکارها و چارچوب‌های کلی

الهه آل طاهر^{1*}، وحید قاسمی²، سعید نورایی³

1- کارشناسی ارشد معماری-معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ایران – E.aletaher@yahoo.com

2- کارشناسی ارشد معماری-معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ایران – Ghasemi_arth@yahoo.com

3- دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه غیر انتفاعی فخر رازی واحد ساوه، ایران – saeed_nor@yi@yahoo.com

چکیده:

معماری بیونیک افق‌های جدیدی را پیش روی انسان قرار می‌دهد که با استفاده از آن به پایداری و کاهش تخریب محیط زیست می‌توان امید داشت. در این روش استفاده از روش‌های زیستی طبیعی برای حل مشکلات طراحی در زندگی مدرن بهره برداری می‌شود. شیوه رایج طراحان در قبال طبیعت آن است که هدف طراح فقط تقلید از ظاهر خارجی فرم‌های طبیعی است و ساختمان‌ها فقط بازتابی از زیبایی ظاهری موجود در طبیعت محیط اطراف می‌باشند. در رویکردی دیگر طراح از فرآیندهایی که فرم‌های طبیعی را شکل داده‌اند، برای خلق طرح‌های جدید استفاده می‌کند. به منظور توسعه و پرورش فرم‌های معماری بیونیک، قوانین اساسی وجود دارد که در اغلب ساختمان‌ها و ساختارهای بشری قابل استفاده‌اند. تحقیق حاضر با استفاده از مطالعه کتابخانه‌ای، میدانی به بررسی معماری بیونیک با هدف پی بردن به شاخصه‌های معماری بیونیک و همچنین تعیین میزان سازگاری با معماری امروز و تطابق این نوع معماری با اصول معماری پایدار می‌پردازد. از آنجا که اصول معماری بیونیک ریشه در روش‌های ساختارهای زنده استوار است، بررسی اجزاء درونی و سازه این موجودات رویکرد مهم این تحقیق است.

کلید واژه‌ها: بیونیک، محیط زیست، الگوبرداری، معماری، مصالح زیستی.